

מלכות	חסד גבורה תפארת (תי"ת)	דעת מוח ג' (נשמת ה"ק)	בינה	חכמה	קוץ היוד	כתר (שורשי המוחין שבכתר)	ספירות
נצח הוד יסוד	נצח הוד יסוד (ו' קצוות - ו"ק)						
נפש	רוח		נשמה	חיה	יחידה	ה' חלקי נשמה	
נוק' [דז"א] - רחל (פרצוף 1)	זעיר אנפין [ז"א] (פרצוף 2)		אימא (פרצוף 3)	אבא (פרצוף 4)	אריך אנפין [א"א] (פרצוף 5)	ה' פרצו'	
יעקב ורחל (יעו"ר) [לפעמים: נה"י (ולא מלכות)]	זעיר אנפין ונוק' [זו"ן] [לפעמים רק הג"ת (בלי נה"י)]		ישראל סבא ותבונה (יש"ס ותבונה - ישסו"ת)	אבא ואימא [עילאין] (או"א)	עתיק ונוק' [עו"ג] אריך ונוק' [או"ג]	י"ב פרצופים	
עשיה	יצירה		בריאה	אצילות	אדם קדמון [א"ק]	עולמות	
אותיות	תגין		נקודות	טעמים		טנת"א	
אותיות			תגין	נקודות	טעמים'		
ד' אפשרויות: לְעוֹלָם (הכי נפוז) צְבָאוֹת יְרָאָה בלי ניקוד	גְבוּרָה שְׂבָא תְּפָאֶרֶת חֹלֶם הוֹד קוֹבוּץ	דעת מוח ג' (ניקוד מוצאה)	צירי	פתח	קמץ	ניקוד	
מילוי ההי"ן ב"ן (מילוי - כ"ו) יוד הוּהוּ	מילוי אלפי"ן מז"ה (מילוי - י"ט) יוד הא ואו הא		מילוי יודי"ן (אל"ף בוא"ו) ס"ג (מילוי - ל"ז) יוד הי ואו הי	מילוי יודי"ן ע"ב (מילוי - מ"ו) יוד הי ויו הי	מילוי יודי"ן מ"ו (מילוי - מ"ו) יוד הי ויו הי	הוי"ה במילוי (זכרי)	
מילוי ההי"ן קנ"א (מילוי - ק"ל) אלף הוּהוּ	מילוי אלפי"ן קמ"ג (מילוי - קב"ב) אלף הא יוד הא		מילוי יודי"ן קס"א (מילוי-ק"מ) אלף הי יוד הי	מילוי יודי"ן קס"א (מילוי-ק"מ) אלף הי יוד הי	מילוי יודי"ן קס"א' (מילוי-ק"מ) אלף הי יוד הי	אהי"ה במילוי (נוקבי')	
עטרת היסוד	חסד יד ימין גבורה יד שמאל תפארת גוף הוד רגל שמאל יסוד ברית	דעת מוח ג' (ניקוד מוצאה)	מוח שמאל	מוח ימין	גולגלתא (שורשי המוחין שבכתר)	גוף	
כבוד	לב		מוח	מקיף חיה (בחוץ)	מקיף יחידה (בחוץ)	מל"ב	
היכל	לבוש		גוף	נשמה	שורש	שנגל"ה	

כתר - גולגלתא
יְהוּהָ (קמץ)

בינה - מוח שמאל
נוק' דעתיק
יְהוּהָ (צרה)

גבורה - זרוע שמאל
אימא (עילאה)
יְהוּהָ (שְׂבָא)

הוד - רגל שמאל
נוק' דז"א
יְהוּהָ (קוֹבוּץ)

דעת - מוח ג' (אמצעי)
א"א ונוק'
יְהוּהָ (מוצאה)

תפארת - גופא
יש"ס ותבונה
יְהוּהָ (חֹלֶם)

יסוד - ברית
יעקב ורחל
יְהוּהָ (שורוק)

חכמה - מוח ימין
עתיק
יְהוּהָ (פתח)

חסד - זרוע ימין
אבא (עילאה)
יְהוּהָ (סגול)

נצח - רגל ימין
ז"א
יְהוּהָ (חיריק)

מלכות - עטרת היסוד
יְהוּהָ (לְעוֹלָם/צְבָאוֹת/יְרָאָה/בלי ניקוד)

חיצוניות - מעשה

פ"ג דשי"ה נשמה-גדלות-ג"ר פנימיות דחיצי

פנימיות - דיבור

פ"ג דשי"ה חיות העולמות - קטנות - ו"ק - כלי ביי"ע דפ"ה דשי"ה חיצוניות דפנימיות

א אצילות				ה אצילות			
1	2	3	4	5	6	7	8
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א			חיצי פני תשי"ר	חיצי פני תשי"ר
			ז"א (ג"ת)			חיצי פני תשי"ר	חיצי פני תשי"ר
כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה	כלי אצ"י	יהוה	יהו	אלוה
דפרק ג' דשער השמות	אדני	שדי	אלי	דפרק ג' דשער השמות	אדני	שדי	אלי
	אלהים (1)	אלהים (6)	אלהים (11)		אלהים (1)	אלהים (6)	אלהים (11)

ב בריאה תחתונה				ו בריאה תחתונה			
9	10	11	12	13	14	15	16
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א				תשי"ר
			ז"א (ג"ת)				תשי"י
קדיש אחר י"ח			אלהות גמור	קדיש אחר י"ח			אלהות גמור
חותם	יהוה	אדני	אלהים (1)	חותם	יהוה	אדני	אלהים (1)
כלי אצ"י	יהוה	אדני	חותם	כלי אצ"י	יהוה	אדני	חותם
דפרק ג' דשער השמות			שרפים, חיות, ואופני הקודש	דפרק ג' דשער השמות			שרפים, חיות, ואופני הקודש
			ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין				ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין

ג יצירה תחתונה				ז יצירה תחתונה			
17	18	19	20	21	22	23	24
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א				תשי"ר
			ז"א (ג"ת)				תשי"י
קדיש אחר י"ח			אלהות גמור	קדיש אחר י"ח			אלהות גמור
חותם	יהו	שדי	אלהים (6)	חותם	יהו	שדי	אלהים (6)
כלי אצ"י	יהו	שדי	חותם	כלי אצ"י	יהו	שדי	חותם
דפרק ג' דשער השמות			שרפים, חיות, ואופני הקודש	דפרק ג' דשער השמות			שרפים, חיות, ואופני הקודש
			ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין				ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין

ד עשיה תחתונה				ח עשיה תחתונה			
25	26	27	28	29	30	31	32
אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)	אצילות	בריאה (פנימי)	יצירה (אמצעי)	עשיה (חיצון)
			א"א (ז"ע) או"א				תשי"י
			ז"א (ג"ת)				תשי"י
קדיש אחר י"ח			אלהות גמור	קדיש אחר י"ח			אלהות גמור
חותם	אלוה	אלי	אלהים (11)	חותם	אלוה	אלי	אלהים (11)
כלי אצ"י	אלוה	אלי	חותם	כלי אצ"י	אלוה	אלי	חותם
דפרק ג' דשער השמות			שרפים, חיות, ואופני הקודש	דפרק ג' דשער השמות			שרפים, חיות, ואופני הקודש
			ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין				ובתוכם באמצעי רוחין ובהיצוני נפשין

ע"ח ח"ב דף ע"ט ע"ד, פ"ד ע"ב (ש' פו"ח) ריפ"ש אות ב', צ"ו ע"ג (ש' השמות). נה"ש דף [3] י"א ע"ד, י"ב ע"א-ג, [4] י"ג ע"א, [6] ט"ז ע"ד, כ"ה ע"א, ל"ד ע"ג. ענ"ה דף [1] כ"ג ע"א, [2] כ"ג סע"ג, [8] הגהת השדה דף ג' סע"א אות ז'. שער [5] [7] [9] ח"ב שאלה כ"ה. תו"ח דף ע"ב ע"ב. ליקוטי מוהר"ן תורה כ"ד, כ"ה (הודו).

שרטוטים כלליים
סדר מערכת של כ"ד/שש שעות

חלקות היום (24 שעות)
(נה"ש דף כ"ב רע"ג)

מקורות
ענ"ה דף י"ב ע"ב אות ט"ז.
נה"ש דף כ"ג ע"ד ד"ה וידוע, כ"ב ע"ג ד"ה כי.
בניהו בן יהוידע (בסוף) ק"ש עה"מ דף ב' ד"ה המפיל.
סידור ח"א דף מ"ג ע"א ד"ה המעביר.

סדר כניסת המוחין דקטנות של זו"ן (בהיכל אהבה דבריאה) בקריאות שמע השונים (אחור) - בימות החול

מקום המשכה	ו"ק גדלות דצ' דאימא - שמאל	מוחין מצד אבא - ימין (קטנות לזו"ן)		מוחין מצד אימא - שמאל (קטנות לזו"ן)		ק"ש
		ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י)	ל"מ (כחב"ד חג"ת)	צ' (נה"י - תמיד קיים)	
חיצוניות דע"י	אחד	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		יוצר
פנימיות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		קרבנות
חיצוניות דא"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		ערבית
חיצוניות דאו"א	אחד (השלמת כניסת המוחין דקט' לאחר המשכה מע"ס דא"ק)	ישראל כחב"ד חג"ת לז"א שמע נה"י לנוק'		מצב התחלתי		על המיטה

גדלות (צ' דאימא - שמאל)			תשלום מוחין דיניקה		
חב"ד - כלי פנימי ל(חב"ד דז"א בג' תיבות אלקי	חג"ת - כלי אמצעי ל(חב"ד דז"א בתיבת אחד	נה"י - כלי חיצון ל(חג"ת דז"א בתיבת אחד	חב"ד - כלי פנימי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	חג"ת - כלי אמצעי דזו"ן הנקרא ז"א בתיבת ישראל	נה"י - כלי חיצון דזו"ן הנקרא נוק' בתיבת שמע

נקרא יש"ס

נקרא תבונה

כתובת של המשכת המוחין דקטנות לזו"ן בק"ש* (פרטות דכללות - לצרף)

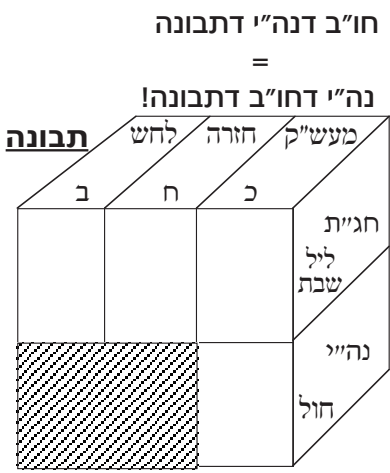
ק"ש	כתובת פרטית דנוק' (בתיבת שמע)	כתובת פרטית דז"א (בתיבת ישראל)	כתובת כללית* (בתיבות שמע וישראל)
יוצר	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דיש"ס
קרבנות	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה ודנה"י דיש"ס
ערבית	נה"י	כחב"ד חג"ת	דנה"י דיש"ס
על המיטה	נה"י	כחב"ד חג"ת	דכחב"ד חג"ת דתבונה

מקורות
שעה"כ דף י"ט ע"ג.
סידור ח"ב הקדמה לק"ש דף ל"ב ע"ב והגהה בדף ל"ג ע"א.
ענ"ה דף ל"ד סע"ב ובעיקר דף ל"ה, הגהת השד"ה אות ס"ב.
נה"ש דף י"ז סע"ג, י"ז ע"ד ד"ה גם, י"ח ע"ד ד"ה והנה.
ע"ח ח"ב דף כ"א ע"ב.
באתי לגני ח"א דף נ"ב סע"א.
קניין פירות דף נ"ד ע"ב.

* יש לצרף את הכתובת הכללית לכתובת הפרטית, עבור ז"א ועבור נוק'.

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מק"פ יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מק"פ</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מק"פ</p>	<p>חכמה</p> <p>מק"פ</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>ו"ק הכללי</p> <p>מק"פ</p>

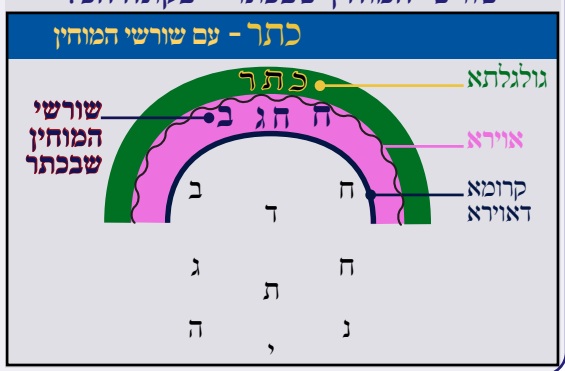
עיבור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

ז"ת		חב"ד		כתר - עם שורשי המוחין			
ז"א	נוק'	אימא	אבא	עתיק	נוק' דע"י		
חכמה יעקב רחל	בינה	חכמה יש"ס תבו'	בינה	חכמה	א"א	נוק' דא"א	בינה
חסד'י גבו'		חסד'י גבו'		חסדים	גבורות	הטוב שמך	מגן אב'
שים שלום		שים שלום		אבות	מורים	הטוב שמך	כרי"ע וזק"פ דא"א

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

[לב:]

הקדמה לק"ש

ויאמר הק"ש שהיא מ"ע בדבור שהוא חמור ומעולה יותר, (ענ"ה ע"ח ע"א, נה"ש כ"ה ע"ב) לתקן בו פנימיות וחיזונית דפנימיות דבריאה (10-12) {ופנימיות דפנימיות (פא"ה רפ"ט ע"א) דיצירה (17) ועשיה (25) (נה"ש כ"ז ע"א)} ופנימיות [דפנימיות] דחיזונית (חצי 5), וחיזונית ופנימיות דפנימיות דאצילות.

גם יכוין (ע"י באתי לגני ח"א, דף מ"ח ע"ב) לקיים מ"ע לקרות ק"ש ויכוין ליחוד הק"ש כנו"ל. ויכוין כי ע"י מ"ע דק"ש להמשיך כח ותוספת גבורה לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות. גם יכוין כי ע"י מ"ע יהיה לו כח להעלות מ"ן (מע"א ס"ז ע"ב. ע"ח ח"א ק"ח ע"ב. תו"ח צ"ד ע"ב. ע"ח ח"ב כ"א ע"ב. דע"ה ט"ז ע"ד אות י"א) אלו ולהוריד המוחין. ויכוין לזווג לאו"א בבחינת חיזונית שהם ישסו"ת. להמשיך מהם מוחין דיניקה לזו"ן, דהיינו לנוק' בתיבת שמע, ולז"א בתיבת ישראל. דהיינו מוחין דיניקה ועיבור מו"ק (תבונה), דו"ק (יניקה) דיססו"ת הנק' תבונה, בשמע לכלי החיצון שהוא נה"י (צ') דחג"ת (יניקה) דזו"ן הנק' נקבה:

ובמלת ישראל מוחין דיניקה מג"ר (יש"ס) דו"ק (יניקה) דיססו"ת שיר אל חו"ג דכללות חו"ב. וג"ר אלו, חו"ב ודעת דתרין עטרין חב"ד דז"א שהם חג"ת דנשמה (היינו חב"ד. חב"ד דנשמה, היינו כתר-דרוש הדעת) לכלי [פנימי ו]אמצעי שהוא [כחב"ד ו]חג"ת (מ"ל) דחג"ת (יניקה) דזו"ן הנקרא ז"א.

ויכוין לברר ולהעלות מכלים דז"מ עם הרפ"ח ניצוצין המלוכשים בתוכם שהם הז"מ דז"ק ד"ס דעתיק ונוק' וא"א ונוק' ואו"א וישסו"ת וזו"ן ויעו"ר דאו"פ דאח' כחב"ד (גדלות). (ובערבית דפרצוף החיצון (ערבית) דבינה דה"פ נה"י דכללות ה"פ בינה דזו"ן מהיכל אהבה חסד דנוק' (ערבית) דז"א דבריאה) ובשחרית דפרצוף פנימי (שחרית) ואמצעי (מנחה) דשני פרצופי חו"ב לחש וחזרה. (ובר"ח גם דפרצוף הכתר) דה"פ נה"י דכללות ה"פ בינה דזו"ן מהיכל אהבה חסד דז"א דבריאה). דהיינו ע"ב דמספר, שהיא מדריגה ז' מלכות דחסד, וס"ג דאותיות עם המספר דהיינו מדריגה ה' וז' ממלכות דגבורה וכו', ומ"ה שהם מדריגה ג' וז' ממלכות ת"ת ונה"י, ורבע דפשוט דב"ן שהיא מדריגה ב' שהיא ד'. ועם פנים דמלכות סך כולם גי' שם דשמע.

ובע' דשמע יכוין להמשיך לנוק' מן הכלים דמ"ן שביסוד דאימא חמשה ידות דשם ב"ן שהם גי' ע' עם המ"ן, וכח המעלה מ"ן מבחינת ההוא רוחא שביסוד דאימא שהם ג' ווין עם שם ב"ן שהם בגי' ע' והם בחינת רוח.

גם יכוין להמשיך לנוק' מז"ת דאימא כ"א כלולה מעשר שהם בגי' ע' ס"ג עם ו' אותיות דס"ג דאותיות מבינה דאימא ע"ה גי' ע' והם בחינת נשמה:

ובכללות כוונת שמע הוא כי שמע היא מלכות המקבלת אור דזווג החיצון דאו"א הנעשה להחיות העולמות, ואור זה מקבלתו מז"ת דאימא. וכיוצא בה מקבל ישראל שהוא ז"א מחו"ג דאבא וגם מקבל ז"א מוחין דקטנות החסרים לו. ועי"ז מעלים זו"ן לאו"א מ"ן ואז מתעורר אבא עילאה והוא הויה להעשות פרצוף אחד עם יש"ס וכן עושה אימא שהוא אלהינו עם התבונה כדי להזדווג זווג פנימי ע"י הויה שהוא הדעת בכח הארה שמושכים

ממקום עליון ומורידים שפע לאח' של אחד שהוא ז"א. וגם הוא מושך הארה ממקום עליון [לג.] לו ולדלת של אחד שהיא הנוק'. וע"י מסירת הנפש של קדוש השם בדלת של אחד מקבלת רחל העומדת בהיכל אהבה דבריאה כח המ"ן ומעלים עד ז"א דאצילות ומזדווגים באחד

(מע"א ע"א ע"ב. נה"ש י"ח ע"א, כ"ז ע"ב) ומעלים מ"ן לאו"א, ואז או"א מתייחדים בזווג בחינת חיצוניות שלהם ויורדת הטיפה שנמשכה מאבא ליסוד דאימא ושם מצטיירים כללות הד' מוחין דגדלות ואור פנימי דו"ק שלהם מצד אימא מתלבש בו"ק דנו"ה דתבונה שנצטננו ונתרוקנו מאורם כי עלה אל הת"ת

שלה לפנות מקום לאור המוחין שיכנסו בהם ועם הקטנות החסר עדיין נמשכין בז"א בסוד אור מקיף ומהלבושים שלהם נמשך בכתר לאה הרמוז בגודל הדלת דאחד שהיא כד' דלתין ומהמוחין אלו דזו"ן דאצילות נמשך אור מקיף להיכל אהבה דבריאה אשר שם נעשה ג"ר כמו באצילות ע"י עשיה ויצירה שהם סוד זו"ן העולים שם ונעשה שם אור פנימי זה מקיף:

יחוד הק"ש כנגד אות יוד דהויה.

כשאתה קורא ק"ש תכוין כזה תחלה תקח אות ה' אחרונה מלכות המתעוררת תחלה ואח"כ תחבר ה' הנז' עם הו"א חיבור נוק' עם ז"א להעלות מ"ן למעלה לאו"א ואז תחבר או"א ב' אותיות י"ה וחיבור זה גי' י"א"י דס"ג:

ה הו י"ה גי' י"א"י

יכוין לקיים מ"ע דק"ש, להמשיך כח לרחל להעלותה עד מקום ז"א דאצילות וע"י מ"ע זו יהיה לו כח להעלות מ"ן ולהוריד המוחין:

א"ה מה שיש להבין כאן בכוננת מלת שמע הוא זה (נה"ש י"ז רע"ד). א' צריך להבין מי היא זאת הנוק' אם היא בחי' מלך הז' שהוא שם ב"ן או אם היא בחי' המלכיות דכל הז"מ. עוד ב' כי איך מומשיכים מנה"י דאימא לנוק' אחרי שהמשכנו לה מכל הז"מ דאימא ועוד ג"כ מבינה דאימא. עוד ג' כי איך מומשיכים המו' הנז' מאימא לנוק' ושלא ע"י הז"א. ועוד ד' צריך להבין כי הצלם הזה דמו' דיניקה הוא דוגמא מה שצריך להמשיך לז"א או לאו ואם הוא דוגמא דז"א מן הראוי היה שישתנו המוחין שלה כפי אותה הק"ש ההיא בסדר הז"א. ונשיב על ראשון ראשון והוא כי מה שיש"ל מי היא זאת הנוק' זה כבר פשט הרב ז"ל בנה"ש די"ג ע"ג [י"ז רע"ד] כי הנוק' הזאת היא בחי' המלכיות דכל הז' מלכיות ולא בחי' המלך הז'. ועל מה ששאלנו כי איך מומשיכים מז"ת דאימא ואח"כ עוד מומשיכים מנה"י דאימא נלע"ד דר"ל כי תחילה מומשיכים מז"ת דמל' דאימא ואח"כ מומשיכים מנה"י דו"ק דאימא ובלתי ספק כי מה שאנו מומשיכים עתה מהנה"י דו"ק דאימא זה ברור כי הם מעולות יותר מהז"ת דמל' דאימא שנמשכו כבר וכמ"ש בע"ח שי"ט פ"ו וש"כ פ"ה ופ"ו, ועל מ"ש כי איך מומשיכים המו' הנז' מאימא לנוק' וכו'. יעויין בס' עלי נהר די"א ע"ב אות ט"ל (דף ל"ה ע"ב, השד"ה אות ס"ב), וז"ל: ולפ"ז נמצא שכל מ"ש הרב בחילוקי ד' ק"ש בהמשכת מוחין דיניקה לז"א במלת ישראל וכו'. וכעד"ז במלת שמע בנוק', שהיא מנה"י דו"ק דישסו"ת ויש בהם צ' ול"מ דתבונה וצ' ול"מ דיש"ס ונכנס בה א' מבחי' אלו כפי הק"ש ההיא בסדר ז"א אבל שמות המו' שלה כולם שוים ג' אלהים ולא כמו הז"א ששמותיהם מחולקים כנודע. ועיין בפ"ד דשער תיקון הנוקבא, ופ"א דשער הירח שמוכח כי שמו' דיניקה דנוק' הם ב' אלהים מלאים באלפין וההין בחו"ב ואלהים פשוט בדעתה ואין לומר דהתם מיירי במו' דיניקה שנמשך לה ע"י הז"א והכא ע"י אימא, דהכא נמוי מה שנמשך לה ע"י ז"א כדכתב בפ"ח דק"ש שעה"מ וכו' ואעפ"י שכתוב בסידור שהמשכת הנוק' היא צ' דל' וצ' הוא בערך הכולל שהו"ק נק' צ' ול' והנה"י שבהם הם צ' דל' וצ' דצ' אבל בזו הצ' עצמה יש בהם צלם שלם מצד התבונה וצלם שם מצד היש"ס כנז"ל עכ"ל וא"ש ההי"ב.

המסדר יא"ה

ולכן אין ז"ל ק"ש פ"א במנחה אבל זה הוונן דמנחה אע"פ שהיא
 אצ"א הנה הוא מעולה עד מאד ואיננו כשאר הזווגים דאצ"א ולכן
 לר"ב נפילת אפי"ס (ו) והענין (ג) הוא שעתה עולה המלכות אצ"א
 שיפור קומתו ממש אבל בערבית אין המל' עולה רק אחר דאצ"א
 מן החזה שלו ולמעלה בלבד שהוא שיפור קומת הנה"י בלבד ולכן
 אין לורך נפילת אפי"ס בערבית כי מאחר שהיא אינה עולה למעלה
 במקום המוחין שלו עד אצ"א (ז) א"כ אין תועלת בעלית מ"ן של
 הנשמות. ונפילת אפי"ס אבל במנחה שהיא עולה עד אצ"א כמוהו
 אע"פ שהיא אחר באחור היא לריכה אל מ"ן מנשמות הלדיקים וז"ס
 אומרים ז"ל לפולם יהא אדם זהיר בחפלת המנחה שהרי אליהו
 לא נענה אלא בחפלת המנחה. והטעם שלא יש שום זמן שהיה
 היא והוא אחר באחור וזהו שיפור קומתה שיה לאלא במנחה
 וטעם שלא נענה אליהו אלא בחפלת המנחה הענין הוא (ד) דע
 כי אליהו ז"ל יש בו בחי' נשמות (ו) גדד ואצ"א כנודע והנה הם
 מבחי' קין שהיא בחי' הנפש הנקרא מלכות בסוד אצ"א כמו אפי"ס
 לנפש אדם ואלו גדד ואצ"א הם בחי' מ"ן דמל' והו הטעם שזכה
 אליהו לאותה המעלה הרמה והנפלאה אחר שנתעברו בו נשמות
 גדד ואצ"א ולכן נשתנה שמו מפינחס לאליהו לפי שאליו בני' ז"ן
 כמנין הויה דב"ן דהה"ן והיא בחי' המ"ן דמל' כנודע ולכן אליהו
 נענה בחפלת המנחה כי אז העלה מ"ן אלו כי אז היא היתה לריכה
 לזה כנו'. וכבר הודעתך בחי' (ז) כי מיציאת מלכים עד בנין
 ב"ה תמיד היו ז"ן אחר באחור ואין קומתה שיה לו רק היא
 עומדת מן החזה שלו ולמעלה ששם מקום לבו של ז"א ונמלא שהמל'
 הנקרא לבס היתה אחרונית עם ז"א וראשה מגיע עד שם עד מקום
 טיבורא דלצ"א דז"א בלבד לא למעל' מזה וז"ס ואתה הסבות את לבס
 אחרונית שעי"כ הקל"י היו מתגברים בימים ההם ובכל זמן שהיו
 ישראל עש"ז על אדמתם וכיון שגברו הקל"י גרמו לישראל לחטוא
 ולכן אליהו ז"ל חיקן הדבר הזה כי ע"י תפילתו העלה אז מ"ן
 ועי"כ עלתה הנקבה אחרונית למעלה עד רישא דז"א ממש ולא
 עד הלך בלבד כמו בחמילה. ונחזור לעניינו כי אע"פ שמחלות
 היום ואילך משתנה הזמן והמעלה עכ"ז עדיין הוא מכלל ממשלת
 היום ומש"ה מספיק ק"ש דשחרית לורך זוג המנחה. אבל בערבית
 שהיא מדה לילה כבר נפסק וכלה המ"ן צב' הזווגים דשחרית
 ומנחה. לכן לורך עתה ייחוד דק"ש אחר מחדש לורך זוג אחר
 באחור דערבית ולכן קורין ק"ש בערבית אבל להיות שאין זוגים
 עתה רק בבחי' אחר באחור ושיפור קומתה עד הלך
 בלבד כנודע ולכן אין לורך נפילת אפי"ס פ"א עתה והנה זה היחוד
 דק"ש דערבית אינו מעולה כ"כ כמו הק"ש דשחרית כיון שאינו רק
 אחר באחור וגם כי היא עד הלך כנו' ולכן אין בו כ"כ כח כמו הק"ש
 דשחרית שהעולה אפילו למנחה. אבל זה הק"ש דערבית אינו מעולה
 אלא לבחי' חיבוק בלבד והענין הוא שאחר חלות לילה מתעורר
 השמאל לחבק את המטרוניתא לורך היום מה שיהיה אצ"כ בסוד
 שמאלו חתה לראשי'. וזה החיבוק נעשה ע"י היחוד דק"ש דערבית
 ואמנם הק"ש שעל המטה איננו מענין הגו' כלל אמנם הכונה
 הוא כדי להמשיך ע"י היחוד ההוא אור חזק מן אצ"א אל זוין
 כדי ששם יתחדשו ויחזקו את הנשמות העולים שם בכל לילה
 בסוד חדשים לנבקים (ו) ונמלא זה הק"ש דערבית הוא לורך
 החיבוק הנעשה אחר חלות וזה היחוד דק"ש שעל המטה הוא
 לורך חידוש הנשמות כנו' :

הקרבנות דשחרית הוא גרוע מן הקריאת שמע דיוגר
 דשחרית לפי שבמלת ישראל נכנסים יחד פנימי דאצ"א ומקיף
 דמלך אימא דקטנות ביחד ואח"כ במלת אחד נכנס מקיף דאצ"א
 יחד עם המוחין דו"ק גדלות ולכן אין כח באצ"א או להמשיך מוחין
 הגו' ע"י זוגים אלא מן פנימיות דאריך בלבד ולא מלמעלה
 דעתיק. והק"ש דערבית גרוע מק"ש דסדר הקרבנות כי במלת
 ישראל אינו נכנס בז"א רק הפנימי דאצ"א (ז) דקטנות בלבד כי
 המקיף דאימא כבר היה בו בחמילה. ובמלת אחד נכנס מקיף
 דאצ"א עם המוחין דו"ק גדלות ואין אצ"א ממשיכין המוחין אלא
 מן החי' אריך בלבד והק"ש שעל המטה גרוע מכולם כי במלת
 ישראל אינו נכנס בז"א אלא המקיף דאימא דקטנות בלבד כי כבר
 ביארנו כי לעולם א"א לז"א שיחסר ממנו הפנימי דאימא דמוחין
 דקטנות ובמלת אחד נכנסים בו פנימי ומקיף דאצ"א דקטנות עם
 ו"ק דמוחין גדלות ואין אצ"א ממשיכין להם מוחין אלא מחי' וי'
 אצ"א עלמין כי מפנימיות עלמין אין שום זמן שימשיכו מוחין. ושאלתי
 טעם הדבר ממז"ל והשיב לי כי כ"כ הוא פנימיות דאצ"א כמו
 חילוני' דעתיק ואינו מבין דבריו אלה (ח) מה פירושם (ט) והרי לך
 סדר ד' מיני ק"ש מלמטה למעלה דשחרית הגרועה מכולם הוא ק"ש
 שעל המטה ואחריו ק"ש דערבית. ואחריו ק"ש דקרבנות ואחריו
 ק"ש דיוגר וזה המעלה שבכולם ולעולם אין הו"ק גדלות נכנסים
 במלת אחד עד שיכנסו כל המוחין דקטנות לגמרי. אמנם פנימיות
 הוא בסדר כניסת המוחין דקטנות כנו'. והנה כפי ערך שלימות
 המוחין דקטנות שיש לו אז טרם שיאמר ק"ש כך כפי הערך ההוא
 מושכין אצ"א מוחין דזו"ן מלמעלה כי הנה הכלל הוא שלעול' הזוג
 של אצ"א הוא להריר אורות עליונים מן המדרגות שלמעלה מהם
 אל המדרגות שלמטה מהם אבל לא כל הזוגים שוים כמ"ס :

דרוש ג' יצטען ד' מיני יחודי ק"ש שעל המטה ושל ערבית
 ושל שחרית בס' הקרבנות ושל שחרית בחפלת יולר
 ולפיל דברוש שקדם ביארנו כי כל השינוי הוא במלת ישראל בסוד'
 כניסת המוחין דקטנות וכבאר עתה הדרוש הזה יותר באורך
 בע"ה :

דע כי ארבע מיני זוגים הם ריל כי הנה נודע הוא שכאשר
 מזדווגים זו"ן כונת זוגים הוא כדי להריר נשמות לחתונות
 בעוה"ז. וכבר כתבתי אללנו כי עתה הזוג אינה משלהם עלמם
 אמנם הם לריכים לקחתה בחמלה ממי שלמעלה מהם כיוד הרי
 כאשר זו"ן מזדווגים הנה הז"א הוא נוטל טפה הזוג ההוא מתחל'
 מן אצ"א ואח"כ נותנה ז"א בנקבא בעת הזוג. וכן אצ"א לוקח
 לורך זוגו בחמלה מלמעלה ממנו כגון מא"א ואח"כ נותנו לאימא
 בסוד זוגו. ונדבר עתה בענין זוג זו"ן הנה פשוט הוא שאין זוגים
 שוים בכל הזמנים וגם כמה מיני זוגים יש בו אס בחי' זוג
 ישראל ורחל ואם זוגו ישראל ולאה ואם זוגו יעקב ורחל ואם זוגו
 יעקב ולאה כי וגם נבאר אללנו סדר מעלת הזוגים כי הנה יש
 זמן שהטפה של זוג דז"א נמשכת מן אצ"א בלבד פי' ממה שהוא
 חלקו של אצ"א ולפעמים מושך הטיפה יותר מלמעלה שהוא מן אריך.
 ולפעמים מושך יותר מלמעלה מן עתיק והכלל הוא כי כפי גודל
 משה' הזוג דז"א כל מעלת המשכת טיפת זרעו מלמעלה גם דע כי הנה
 בכל פרקו ופרקו יש פנימיות וחילוניות ולפעמים נמשכת טיפה
 מן החילוניות ולפעמים מן הפנימיות. והוא כי לעולם כאשר ז"א
 ממשך אותה טיפה מן אצ"א אינו יונק אלא מן חילוניות בלבד כי
 הפנימיות דאצ"א הוא נחשב כאלו יונק מן עתיק הגנוב ומתלבש
 חוך א"א. (ז) והטעם הוא כי כשנתקן עתיק היו אצ"א אחר באחור
 ונמלא כי זוג אצ"א אחר באחור הוא נמשך מתקין עת"י אלו הם
 דברי מז"ל ואינו זוכר הבנתם ופירושם אמנם הכלל הוא כי אין
 המעלה לעולם אל ז"א אלא מחילוניות אבל באצ"א ובעתיק יש
 בהם המשכה מחילוניות ופנימיות: (יא)

ורנה ד' זוגים אלו כל אחד נמשך ממקום א'. כיוד זוג חפלת
 שחרית הוא הזוג המשובח מכל הזוגים שיש פנימי
 החול והוא זוג יעקב ברחל והנה בזוג זה הוא מושך הטפה
 מחילוני' עתיק ומשם נמשכין המוחין דז"א בעת ק"ש דיוגר ואין ז"א
 נותן אל יעקב אותה הטפה כדי שיזדווג הוא יעקב ברחל ובק"ש של
 הקרבנות גם אז נכנסין מוחין גדלות בז"א כנודע וגם המוחין ההם
 תכליתם

הנהרות וביאורים: (א) נה"ש ריש הקדמת ברכת הנותן לשנוי בינה והמעבר עי"ש שהוא זיווג דיוגר בכל הכ"ד שעות: (ב) כפ"ח הנוסח עד נה"י
 דלוא"י כי עתה היא בזוגי' דז"א: (ג) כפ"ח הנוסח וכן בארתי לך כי אלי' יש בו סוד גדד ואצ"א ויהי מלך קין שהוא יסוד נפש
 דלדח"ר הנקרא מלכות: (ד) ע"ה שער ל"ו ס"ג: (ה) לכן אנו לריכים אל יחוד ק"ש דערבית ואינו של ערבית כפ"ח ס"ג: (ו) כפ"ח ס"ג: (ז) אמר מאיר טיין לעיל ס' פשיירי דמשמע דהסם סדר זה לאמת שנימי דאימא ומקיף דאימא פנימי דאצ"א אלא של"ש שבגדלות אינו כן כמש"ל בגליון
 פ"י ומה טעם שנוי זה (ה"ה) מה שכתב לפיין כפ"י הוא ע"ס והוא לקמן דרוש ו'): (ח) ס' דנהי דפנימיות דאצ"א הוא כמו תלמידי דעתיק הלא גם החילוניות
 דעתיק נמשך בק"ש בחפלת שחרית ולמה לא יוכל להמשיך עתיק דאצ"א: (ט) ח"מ ופיין כס' דפ"ה' ומש"ס ופיין כס' פ"י דפ"ה' דק"ש נל"ה פיין ד"ס
 ד"א ס' ה' תי"ח דף קמ"ו פ"א: (י) כפ"ח ס"ג ופי"ו עד עי"ה: (יא) פ"י מחילוניות דעתיק ומפנימיות דל"א ל"כ תקשה מדרוש' ב' לעיל שכתב כי
 מפנימיות עתיק א"א להמשיך עד זמן ביאת הנואל וכן כתב הרב שמשון פאן:

הנהרות וביאורים: (א) נה"ש ריש הקדמת ברכת הנותן לשנוי בינה והמעבר עי"ש שהוא זיווג דיוגר בכל הכ"ד שעות: (ב) כפ"ח הנוסח עד נה"י
 דלוא"י כי עתה היא בזוגי' דז"א: (ג) כפ"ח הנוסח וכן בארתי לך כי אלי' יש בו סוד גדד ואצ"א ויהי מלך קין שהוא יסוד נפש
 דלדח"ר הנקרא מלכות: (ד) ע"ה שער ל"ו ס"ג: (ה) לכן אנו לריכים אל יחוד ק"ש דערבית ואינו של ערבית כפ"ח ס"ג: (ו) כפ"ח ס"ג: (ז) אמר מאיר טיין לעיל ס' פשיירי דמשמע דהסם סדר זה לאמת שנימי דאימא ומקיף דאימא פנימי דאצ"א אלא של"ש שבגדלות אינו כן כמש"ל בגליון
 פ"י ומה טעם שנוי זה (ה"ה) מה שכתב לפיין כפ"י הוא ע"ס והוא לקמן דרוש ו'): (ח) ס' דנהי דפנימיות דאצ"א הוא כמו תלמידי דעתיק הלא גם החילוניות
 דעתיק נמשך בק"ש בחפלת שחרית ולמה לא יוכל להמשיך עתיק דאצ"א: (ט) ח"מ ופיין כס' דפ"ה' ומש"ס ופיין כס' פ"י דפ"ה' דק"ש נל"ה פיין ד"ס
 ד"א ס' ה' תי"ח דף קמ"ו פ"א: (י) כפ"ח ס"ג ופי"ו עד עי"ה: (יא) פ"י מחילוניות דעתיק ומפנימיות דל"א ל"כ תקשה מדרוש' ב' לעיל שכתב כי
 מפנימיות עתיק א"א להמשיך עד זמן ביאת הנואל וכן כתב הרב שמשון פאן:

שמע

א

יחוד ה הו יה גי' ייא"י דס"ג

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד
בירורי ב"ן דע", ואבא וז"א.

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה
בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
ואימא, ונוק' דז"א הכולל.

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י
בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות
בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
ותבונה, ורחל.

לברר בירורי רפ"ח
2-3-4

של אתמול

מדרגה ז'
יוד ה' וי' ה'י

מדרגה ה' וז'

יוד ה'י ואו ה'י

אותיות

יוד ה'י ואו ה'י

מספר

מדרגה ג' וז'

יהוה יוד הא ואו הא

מדרגה ב' שהיא ד'

י"ה יהו יהוה

סה"כ גי' רפ"ח

ד

זיווג היצוניות דאו"א
דגופא בגופא

יאההיהיה

בכתר

יאההיהיה

בחב"ד

יאהלוהלים

בו"ת

יאהדונהי

גי' נ"ד

[לג:]

ג

לחבר אלו הרפ"ח עם פנים דמלכות [דחכמה] שם ב"ן [נוק' של
מדרגה ז' פנים דמלכות [דחכמה]

יוד ה' ה' וו ה'ה

ועי"ז נק' שמו של שמע

תמול שלשום

ה) (ע דשמע)

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש (מא"א) ו' ומנפפ' ומנפפ' וו ומנפפ' ומנפפ' גי' ע' מיסוד דאימא (רחם)

כח המעלה מ"ן והוא רוחא דיסוד דאימא

ו' ו' יוד ה' ה' וו ה'ה

רוח (מאבא) גי' ע' מיסוד דאימא (רחם)

מבינה דאימא
ו' אותיות

מז"ת דאימא
מספר ס"ג

יוד ה'י ואו ה'י

יוד ה'י ואו ה'י ע"ה

נשמה (מאימא) גי' ע' מז"ת דאימא (מוח)

להמשיך חח"ן בג"ה דת"י ככללות י"ס פרטיות,
דנה"י כלים היצונים דזו"ק, [דנה"י צ' דיש"ס],
דחג"ת ונה"י קט' (ד) [מ] אימא **מז"ת דאימא**.

עם מוחין פנימיים דעיבור דצ', דל' וצ' דצלם, שהם
ג' אלהים, עם חלקי הנרנח"י, והמקיפין המלוכשין
בהם, שהם ג' אהי"ה וג' הויו"ת ונקודותם כידוע.
שהם חיות, ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות,
דנרנח"י דנפש גנה"י, דנ"ר לקטנות, [דנה"י]
דנשמה יישו"ת, דב"ן דמ"ה ודב"ן [תבונה].

לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י כלים היצונים דו"ק
לקטנות דבירורים הנז', הכלולים בתוך הנוק'
[כ"ד שעות], העומדת בהיכל אהבה דבריאה.

נשמה, דנרנח"י
דנפש, דנ"ר
[דנפש] דנשמה

**אהיה
יהוה
אלהים**

חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
דנפש, דנ"ר [דנפש] דנשמה

**אוהויהו
יהוהויהו
אלהים**

חיה, דנרנח"י
דנפש, דנ"ר
[דנפש] דנשמה

**אהיה
יהוה
אלהים**

לסלק [האור שב] הארת הלבוש, הנמשך מעטרת יסוד דתבונה, לת"ת דתבו'. ומצטנן
הארת הלבוש הנז', לצורך [שפע יסוד דז"א, לכניסה בכלי] ת"ת דז"א. [כפועל, נעשה באחד]

1. עי' ציור בסוף הספר, עמוד שה. עי' גם ענ"ה ל"ה ע"ב.

[לד:]

ישׂראֵל

כיוון להמשיך חח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת כללים פנימיים ואמצעים דזו"ן],
דנה"י צ"ג, דפרצוף ו"ק קטנות דיש"ס אבא,

עם מוחין פנימיים דצ' דצלם המלוכשים בהם, עם מוחין פנימיים דיניקה המלוכשים בהם, שהם אלהים דיודי"ן, וריבוע אלהים פשוט, שהם גמט' ש"ר והם מוחין דחו"ב, ואותיות דריבוע אלהים מלא, שהם מ"א אותיות גמט' אל"י והם מוחין דחו"ג, עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכשים בהם, שהם ד' אהי"ה וד' הויו"ת, ונקודותם כידוע, שהם חיות ונשמות, וחיות ונשמות דרוחות, דנרנח"י דנפש צ"ג, דרוח איניקה, [דנפש] דנשמה, דמ"ה, דמ"ה ודב"ן גיש"ס

(חח"ן) (נה"י)
חיה דנרנח"י דנפש,
(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה
אֱהִיָּהּ
יְהוָה

(חח"ן) (בג"ה) (דדת"י)
חיה ונשמה דרוח, דנרנח"י
(נה"י) (יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דנפש, דרוח [דנפש] דנשמה
אֱהִיָּהּ יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

(חח"ן) (נה"י)
חיה דנרנח"י דנפש,
(יניקה) (נה"י) (ישסו"ת)
דרוח [דנפש] דנשמה
אֱהִיָּהּ
יְהוָה

בינה
ריבוע אלהים פשוט
א אל אלה אלהי אלהים
גי ר

חכמה
אלהים דיודי"ן
אלף למד הי יוד מם
גי ש

חו"ג דדעת מ"א אותיות של ריבוע אלקי"ם במילוי יודי"ן

אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
גי אל"י

מוחין פנימיים דיניקה דצ' דצלם דו"ק דיש"ס, לחח"ן בג"ה דת"י [דכחב"ד וחג"ת כללים פנימיים ואמצעים] דנה"י דפרצוף ו"ק קטנות דמ"ה דמ"ה ודב"ן גיש"ס [דבינה לחשא], דנה"י דבינה גישסו"ת דז"א [העומד בהיכל אהבה דבריאה¹]:
כיוון לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבונה, להעלותו לת"ת דתבונה. ומצטננת העטרה הגז' לצורך [שפע ת"ת דז"א, לכניסה בכלי] הדעת דז"א:

1. עפ"י הקדמת הרש"ש על ק"ש געי' עמוד רפח, המוחין דיניקה נמשכים לז"א ולנוק' כאחת כלים פנימיים ואמצעיים דזו"ן. עפ"י זה נראה שהם שניהם נמצאים ביחד, בבריאה. כך נראה גם מהגהת המגיה על הקדמת הרש"ש הנ"ל על ק"ש לעמוד רצ. עי' גם השרטוט בענין ק"ש לעמוד שה.

שְׁמַע יְמוּד הַהוּ יְהִי גִי יִיאִי דַס"ג יֵאֱהוּיָהּ זִיוּג חִילוֹ דְלוֹא.

ע"ב דע"ב מל' דחסד
צירורי צ"ן דע"י ואבא
ו"א

מדריגה שבועיה
יוד הי ויו הי
מדריגה חמישים וז'

יֵאֱהוּיָהּ בְּנֶמֶר
יֵאֱהוּהוּיָם בְּמַכ"ד

ע"ב דס"ג מל' דגבורה
צירורי צ"ן דנוק' דעסיק
ואימא ונוק' דז"א הכולל
ע"ב דמ"ה מל' דחנה"י
צירורי צ"ן דא"א

יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
מדריגה ג' וז'

יֵאֱהוּוֹנְהוּ בּו"ח
ג' כ"ר

יהוה

יוד הא ואו הא

מדריגה ב' שטיא ד'

ע"ב דצ"ן מל' דמל'
צירורי צ"ן דניק'
דא"א ותצונה ורחל

י יהיהו יהוה
מדריגה ז' פנים דמל'
הרפ"ח פנים דמל' שס

יֵהִיֵהוּ יְהוּה ס"ה ג' רפ"ח
לחצר חלו

יוד הה וו הה
כלים דמ"ן פס מ"ן

יוד הו ווו הו
צ"ן ועי"ז נק' ש"מ

נפם י | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך י ג' ע מיסו'
כח המעלה מ"ן והוא רומא דאימא

רוח ווו יוד הה וו הה
מצינה דאימא

מז"ס דאימא

ג' ע מיסוד דאימא

נשמה וד ה וו ה

יוד הי ואו הי ג' ע

להמשיך חס"ן בג"ה דת"י דנה"י דחג"ס ונה"י דאימא חיה דנרנח"י נשמ' דנרנח"י
עס מוחין פנימי' דעיבור דל' דל' ול' דללס סהסס ג' דנפש דנ"ר דנפש דנ"ר
אלהים עס חלקי הנרנח"י והמקיפין המלוכסין צהס דנשמה דנשמה
שהס ג' אה"ה וג' הויוס ונקודותס כידוע שהס חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דנ"ר
דנשמה דצ"ן דמ"ה ודב"ן.

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אלהים אלהים

חיה ונשמה דרוח דנרנח"י
דנפש דנ"ר דנשמה

אֱהוּיָהּ אֱהוּיָהּ
יְהוּהוּיָהּ יְהוּהוּיָהּ
אלהים
ישראל

לחס"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דצירורים הנז'
הכלולים בחוך הנוק' העומדה צהיכל אהבה דבריאה.

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד
דחצונה לת"ת דחצונה ומלטנן הארת
הלבוש הנז' לצורך ת"ת דז"א.

סידור תפלה לרש"ש

טט

ישראל להמשיך חח"ן בג"ס דת"י דכחצ"ד וחג"ס דפ"לוק ו"ק דתכונה. טס
 מוחין מקיפיש דל"מ דללס המלוכס'ס זכס טס המיחין דיניקה
 המלוכס'ס זכס טס מ"א חותיות דקמ"ג ג' אר"י טס חלקי הנרנח"י והמקיפ'י
 המלוכס'ס זכס טס ט' אחיה וט' היות ונקודותיהם כידוע טס חיות ונשמות
 וחיות ונשמות דרוחוס דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י דרות דנשמה דב"ן דמ"ס ודב"ן:

אֱתִיָּה
 יְהוָה

אֱתִיָּה	אֱתִיָּה אֱתִיָּה	אֱתִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה
אֱתִיָּה	אֱתִיָּה אֱתִיָּה	אֱתִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

אֱתִיָּה. אֱתִיָּה הַא יוֹד הַא. אֱתִיָּה לְמַד פֶּא. הַא אֱתִיָּה.

יוֹד וְאוֹ דִלְת הַא אֱתִיָּה ג' אֱל"י וסס מוחין דל"מ דללס דו"ק דחנז':
 לחח"ן בג"ס דת"י דכחצ"ד חג"ס דפר' ו"ק דב"ן דמ"ס ודב"ן דחז"צ דו"א
 (בר"ח גס דכחז)

גם יכיון להמשיך חח"ן בג"ס דת"י דנח"י דפ"לפי ו"ק דיש"ס טס מוחין פנימיים
 דצ' דללס המלוכס'ס זכס טס המוחין דיניקה דיש"ס המלוכס'ס טס מילוי שד"י
 ג' ש"ך טס חלקי הנרנח"י והמקיפ'י המלוכס'ס זכס טס ד' אחיה וד' היות
 טס נקודותיהם כידוע טס חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחוס דנרנח"י דנפס
 דרות דנשמה דמ"ס דמ"ס ודב"ן:

אֱתִיָּה	אֱתִיָּה אֱתִיָּה	אֱתִיָּה
יְהוָה	יְהוָה יְהוָה	יְהוָה

ש"ן דִלְת יוֹד ג' ס"ר וסס מוחין פנימי' דל' דללס דו"ק דיש"ס
 לחח"ן בג"ס דת"י דנח"י דפר' ו"ק דמ"ס דמ"ס ודב"ן דחז"צ דו"א. (יגס דכחז בר"ח):
 יכיון לסלק האור המחפשט בעטרת יסוד דתכונה ולסעלותו לת"ס דתכונה.
 ומלמננס הסערה הנז' ללורך הדעס דז"א:

יח דחזן יכיון

שמע יחוד ה הו יה גי ייאי דס"ג יאההויהה זיווג מילוי דלוי"א

ע"ב דע"ב מלי דחסד
בירורי צ"ן דע"י ואב"א
ז"א

מדריגה שביעית
יוד הי ויו הי
מדריגה חמישית וז'

יאההויהה בכתר
יאהלוההים במכ"ד

ע"ב דס"ג מלי דגבורה
בירורי צ"ן דנוק' דעתיק
ואימא ונוק' דז"א הכולל

יוד הי ואו הי
יוד הי ואו הי
מדריגה ג' וז'

יאהדונהי בז"ת
גי' כ"ר

ע"ב דמ"ה מלי דתנה"י
בירורי צ"ן דל"א
ויש"ס ויעקב

יהוה
יוד הא ואו הא
מדריגה ב' שהיא ד'

ס"ה גי' רפ"ח לחצר אלז
הרפ"ח עם פנים דמלי' שס
צ"ן ועי"ז נק' ש"מ

י יה יהו יהוה
מדריגה ז' פנים דמל'
יוד הה וו הה

ע"ב דצ"ן מלי דמלי'
בירורי צ"ן דנוק'
דל"א ותצובה ורחל

כלים דמ"ן עם מ"ן

נפש י | מנצפך | מנצפך | מנצפך | מנצפך י גי' ע' מיסוד דלוי"א

כת המעלה מ"ן והוא רוחא יסוד דלוי"א

רוח ווו יוד הה וו הה גי' ע' מיסוד דלוי"א

מז'ת דלוי"א

מבינה דלוי"א

נשמה וד ה וו ה גי' ע'

להמשך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דחג"ת ונה"י דלוי"א
עם מוחין פנימים דעיבור דלי' דלי' ול' דללס שהס ג'
אלהים עם חלקי הגרנח"י והמקיפין המלוכשין בהס
שהס ג' אה"ה וג' הויות ונקודותם כידוע שהס חיות
וגשמות וחיות וגשמות דרוחות דגרנח"י דנפש דנ"ר
דנשמה דצ"ן דמ"ה ודצ"ן.

לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דו"ק דבירורים הנז' הכלולי'
בתוך הנוק' העומדת בהיכל אהבה דבדיאה :

חיה וגשמה דרוח דגרנח"י
דנפש דנ"ר דנשמה

אנהויהו אנהויהו
ינהוניהו ינהוניהו

אלהים

ישראל

לסלק הארת הלבוש הנמשך מעטרת יסוד דתצו' לת"ת
דתצו' ומלטנן הארת הלבוש הנז' ללורך ת"ת דז"א.

דיוצר

ישראל יכוין להמשיך מח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלוק ו"ק דיט"ס
 עם מקיפי ה"ל"מ המלוכסים בהם עם המוחין דיניקה המלוכסים
 בהם שהם י"ה לאלהים דיודין בהכאה גי' ש' מקיף דחכמה. וי"ה לאלהים
 דהס"ן בהכאה גי' ר' מקיף דבינה. וי"ה לאלהים דאלפין מקיף דחסדים.
 וי"ה פשוט דגבורות שניהם גי' אל"י עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכסים
 בהם שהם ט' אה"ה וט' היות ונקודתם כידוע שהם תיות ונשמות וחיות ונשמו'
 לרוחות דנרנח"י דנח"י ודנרנח"י לרוח לרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה ודצ"ן :

יחידה דנרנח"י לרוח דנשמה

אֱהִיָּה

יְהוָה

נשמה דנרנח"י דנח"י	חיה ונשמה לרוח דנרנח"י	חיה דנרנח"י דנח"י
לרוח דנשמה	לנח"י לרוח דנשמה	לרוח דנשמה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
נשמה דנרנח"י לרוח	חיה ונשמה לרוח דנרנח"י	חיה דנרנח"י לרוח
לרוח דנשמה	לרוח דנשמה	לרוח דנשמה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

בינה

חכמה

הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי
הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי
הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי
הה	הה	הה	הה	הה	הי	הי	הי	הי	הי

חסדים

יוד הא

גבורות

יה

גי' אל"י

גי' ש'

מוחין מקיפים ל"מ דללס דו"ק דיט"ס לחח"ן בג"ה דת"י דכחצ"ד וחג"ת דפרלו'
 ו"ק דמ"ה דמ"ה ודצ"ן דחו"ב דבינה דז"א. ובר"ח גס דכתר :
 יכוין לסלק האור המתפשט בעטרת יסוד דתבו' להעלותו לת"ת דתבו'. ומלטננת
 העטרה הנז' ללורך הדעת דז"א :

סידור תפלה להרש"ש

לד:

דערבית

ישראל יכוין להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפרט"ו ו"ק דיש"ס עם מוחין פנימים דל' דללס המלוכשים זהם עם מוחין פנימים דיניקה המלוכשים זהם שהם אלהים דיודין וריבוע אלהים פשוט שהם גי' **ש"ך** והם מוחין דחו"ב, ולאותיות דריבוע אלהים מלא שהם מ"א אותיות גי' **א"ר"י** והם מוחין דחו"ג עם חלקי הנרנח"י והמקיפים המלוכשים זהם שהם ד' אה"ה וד' הוי"ת ונקודותיהם כידוע, שהם חיות ונשמות וחיות ונשמות דרוחות דנרנח"י דנפש דרוח דנשמה דמ"ה דמ"ה ודב"ן :

חיה דנרנח"י דנפש	חיה ונשמה דרוח דנרנח"י	נשמה דנרנח"י דנפש
דרוח דנשמה	דנפש דרוח דנשמה	דרוח דנשמה
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּוְיָהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָוְיָהּ	יְהוָה

א	אל	אלה	אלהי	אלהים	זינה
					גי' ר
					חכמה
					אֵלֶּף לַמֶּדֶה יְהוּד מִם
					גי' ש

חו"ג דדעת

אֵלֶּף. אֵלֶּף. לַמֶּדֶה. אֵלֶּף לַמֶּדֶה יְהוּד מִם.
אֵלֶּף לַמֶּדֶה יְהוּד מִם
 גי' א"ר"י

מוחין פנימים דיניקה דל' דללס דו"ק דיש"ס. לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דפרט"ו ו"ק דמ"ה דמ"ה ודב"ן דזינה דז"א :
 יכוין לסלק האור המחפשט בעטרת יסוד התבונה ולהעלותו לת"ת דתבונה ומלטנת העטרה הנז' לצורך הדעת דז"א :

יכוין להכין ולהזמין את או"א ודעת ע"י שימשיך להם מיה"ו דע"ב דמ"ס דא"א מוחין דיניקה לאו"א ודעת דהיינו ע"ב בלבאב מחח"ן דמ"ס דא"א מ"י"ך דע"ב דא"א וקס"א לאימא מ"ק"י דע"ב דא"א מזג"ה דמ"ס דא"א וע"ב וס"ג לדעת מ"י"ך דע"ב דא"א מדת"י דחסדים דמ"ס. ועד"ז יכוין להמשיך מעתיק לא"א מוחין דיניקה ומאח"פ דא"ק לעתיק וכן מזה לזה עד רוס המעלות כדי שעי"ז יהיו מוכנים כל הפרטופים לעלות מ"ן כל פר' לפרט"ו שלמעלה ממנו כדי שידווגו כל הפרטופים הנז' במלת אחד להמשיך מוחין דגדלות לפרט"ו שלמטה מהם :